

Chemare în oraș

Flavius

Gândurile se îngheșuie în memorie,
se filtrează visele în sitele dintre orele tremurate,
în colțurile cele mai îndepărtate
rafturile sunt goale.

Amintirile prind patina timpului,
pasul de eliberare din chinga lor
este o alunecare în gol
spre un sfârșit îngropat în praf.

Nimic nu mai crește falnic din ruină
decât dacă netezești totul ca-n palmă,
construiești un alt oraș cu străzile drepte
și clădiri cu o arhitectură modernă.

Iubito vino să locuim în el, la etaj,
să privim pe fereastre pădurea fulgerată
de orizonturi de argint
și dragostea ne va înghiți înserarea.